

"הרבה אחרי שישכון שלום"

טקס סיום קורס קצינים, מצפה רמון, 13 ביולי 1994

סגן הרמטכ"ל, מפקד חילות השדה, מפקד בית-הספר לקצינים, בני המשפחות, צוערים, מפקדים, מדריכים,

אף שהשלום מתדפק על דלתנו, אף שארצות-ערב מביעות, בזמן האחרון, נכונות לנסות את דרך השלום - טרם חלפה סכנת המלחמה. עדיין מפעפעת בלבבות עוינים רבים הכוונה לחסל את מדינת ישראל. קיומה של מדינת ישראל נשען על חבורה נפלאה של אנשים. אלה אנשים שצרכי המדינה קודמים לצורכיהם שלהם, אנשים שוויתרו על חיי נוחות, אנשים שהתנדבו, אנשים שתרמו, אנשים שהשליכו נפשם מנגד. אלה אנשים נלהבים, מסורים, מקצועיים, וחדורי אמונה - שיודעים כי על כתפיהם מונח גורל מדינת ישראל.

אלה הם אתם, הצוערים, אתם המפקדים, וחבריכם, חיילי צה"ל ומפקדיו. אין כמותכם. עם אנשים כמותכם, בני דורות קודמים, הלכנו למלחמות. איתכם אנחנו הולכים עכשיו אל השלום. השלום הוא התגשמות חלום - אך אסור לנו לשגות באשליות. הרבה אחרי שישכון שלום, אם וכאשר יבוא, יהיה לנו צורך עליון בצבא חזק, צבא מודרני, צבא של שנות האלפיים - שאנשיו ואמצעי הלחימה שלו יסירו כל כוונות זדון.

גם אם וכאשר יהיה שלום, גם אם וכאשר יוסרו מחיצות האיבה, וייפתחו מחסומי הגבולות - תמיד יהיה צה"ל עוגן מרכזי בהוויית חיינו במדינת ישראל, הציר החשוב והחיוני מאין כמוהו שעליו יישען השלום. רק צבא חזק יכול לאפשר להביא שלום. רק צבא חזק יכול לשמור על השלום.

מפקדים, צוערים, עלי לומר לכם: בעולם ההפכפך הזה אסור לחדול אף לרגע אחד מן הכוונות וההתכוננות, מן הערנות ומן ההתעצמות. לכן, אנו נוסיף תמיד להושיט יד לשלום, אך עינינו יהיו פקוחות להבחין בסכנה, אם חלילה תתרגש עלינו. גורלנו נתון כולו בידיכם ובידי חבריכם - ואנחנו בוטחים בכם.

צוערים, מפקדים, בני משפחות, זו ההזדמנות להודות לצה"ל ולכם על שנה של מאמץ ושנה של הצלחות במבצעים ובפעולות הביטחון השוטף. הייתה זו שנה ששוב הוכחתם בה כי אין לכם מתחרים בעוז-רוח, בתבונה מבצעית, בביצועים למופת, בפעולות הביטחון השוטף, במלחמה נגד הטרור.

בשם הממשלה, בשם אזרחי מדינת ישראל, תודה לכם על המאמץ, על הפעולות המוצלחות. צוערים, אתם בנים למשפחה מפוארת שכבוד להיות חלק ממנה. אתם מצטרפים לשורת הנועזים והמובחרים, ועם ישראל כולו לוחץ ידיכם בתודה. תודה גם לכם בני המשפחות. תודה לאבות, תודה לאמהות, תודה לאחים ולאחיות, לכם - שלילותיכם מלאי הדאגה, לכם שמושיטים להם יד בעת משבר ולחץ, לכם שמבינים את הבנים, שנותנים להם את חום הלב, את הכתף להישען עליה, ותודה לכם, בעיקר, על שגידלתם וחינכתם אותם להיות מה שהם - הטובים ביותר. אלף תודות לכם.

צוערים, צאו לדרך. זכרו כי אנו נותנים בידיכם את האוצר היקר והיחיד שיש לנו: את בנינו. שמרו על מדינת ישראל, שמרו על ילדינו, שמרו על עצמכם - עשו כל אשר יוטל עליכם בשלמות, ושובו הביתה בשלום